

— Що е туй? Защо давате тия нѣща на болнота дѣте? Или искате да го уморите по-скоро? . . .

Дойде и баща му и сѣщо се скара съ женитѣ. Наскоро дойде и лѣкарѣтъ. Той се хвана за коситѣ отъ очудване, като чу, какъ баби и лели се надпрѣварвали, коя по-скоро да умори дѣтето, защото тая болестъ повтаря и мори, когато болниятъ яде непозволена отъ лѣкаря храна.

Бабитѣ и лелитѣ се засрамираха. Тѣ взеха своитѣ панички и кѣрпички и се отпратиха всѣка у дома си. . . .

Слѣдъ една-двѣ седмици Генчо вече бѣше здравъ. Той припкаше въ училищния дворъ заедно съ другарчетата си и често си спомняше, какъ случайно учителъ Каменовъ спаси живота му. . . .

Латинка.

